

[Carsten Raft.]

til at behandle sagerne, end vi hidtil har haft, og hvis landstinget ikke sørger for det, må vi forlange fristerne overholdt, så vi får den fornødne tid.

Endelig synes jeg også, det er nødvendigt, at vi i fremtiden navnlig efter gennemførelsen af naturalisationslinien for de gifte kvinders vedkommende, udover at få en redegørelse for, hvilke personer der får indfødsret, også får at vide, hvilke der ikke får det, for det er her spørgsmålet ligger — det andet er i og for sig bare en bekræftelse af reglen —, således at fremtidigt ikke alene landstingsudvalget, hvor man vistnok beskæftiger sig meget indgående med det, men også folketinget, som særlig har kritiseret denne regel og har næret betænkelighed ved den, får lejlighed til at kontrolere, i hvilken grad denne lov benyttes til at trænge ind i familieforholdene, til at hindre en dansk mand i at komme til at bo sammen med den kvinde, han nu har valgt som sin ægtefælle. Jeg håber, det vil være muligt i fremtiden at øve en sådan kontrol og få et sådant indseende med tingene, og i tillid hertil kan jeg give mit partis tilsagn om, at vi vil stemme for lovforslaget.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Carsten Raft talte om nødvendigheden af, at vi fik bedre tid her i folketinget til at beskæftige os med indfødsretsloven som sådan, end vi så ofte har haft, og navnlig bedre tid, end vi har ved denne lejlighed. Jeg er ganske enig med det ærede medlem. Det er ikke tit, jeg er enig med det ærede medlem, men det er jeg i dette tilfælde. Jeg synes, det er urimeligt, at landstinget sidder så længe på disse indfødsretslovsforslag, som tilfældet har været i år og også har været ved enkelte tidligere lejligheder. Men jeg må måske have lov at tilføje, at mit parti har i særlig grad ret til at beklage sig herover. Forholdet er det, at til trods for at man dog skulle synes, at her ikke kunne være nogen som helst tvingende grund til at holde os udenfor en udvalgsbehandling, så holder man os udenfor udvalget om indfødsretlovgivningen i landstinget og udelukker os derved fra at vide besked om såvel, hvad der foreligger om dem, som får indfødsret, som om dem, man nægter at give indfødsret. Vi er fuldstændig blanke med hensyn til oplysninger. Vi har ikke engang den mulighed, som det ærede medlem hr. Carsten Raft har, at kunne få oplysninger gennem en partifælle i landstinget. Jeg finder, at det er en urigtig fremgangsmåde, og jeg har benyttet lejligheden til at komme

ind på det nu, selvom det ikke specielt vedrører det lovforslag, der er til behandling under dette punkt på dagsordenen, fordi jeg tænkte, at jeg kunne spare nogen tid ved allerede nu at sige, at den måde, de øvrige partier har optrådt på i landstinget, naturligvis betyder, at vi ved de to næste lovforslags endelige afgørelse her i tinget må afholde os fra at stemme, da vi ikke har anelse om, hvorvidt de foreslåede personer er berettigede til at få dansk indfødsret, og da vi ikke har anelse om, hvorvidt de folk, man har nægtet at tage med i lovforslagene, virkelig burde være afvist, eller om de muligvis burde være optaget i lovforslagene.

Jeg må også tilslutte mig det ærede medlem hr. Carsten Rafts ønske om, at der fremtidig — det må vel ske i betænkningen fra landstingsudvalget eller i bemærkningerne, der fremsættes overfor folketinget i de årlige indfødsretslove — gives oplysninger om, hvem man i det pågældende år har nægtet at tage med i lovene om meddelelse af indfødsret. Det bør folketinget naturligvis have at vide.

Lovforslaget om dansk indfødsret vil min gruppe stemme for. Vi vil stemme for det, fordi vi finder, at det i forhold til den hidtidige lovgivning er et fremskridt, og fordi vi finder, at de væsentlige ændringer er principielt rigtige.

Vi kan ikke tilslutte os det synspunkt, der fremsættes af mindretallet, det ærede medlem fru Elin Appel og det ærede medlem hr. Per Federspiel. Vi kan ikke gøre det, fordi det forekommer os principielt urigtigt, at et voksent, fuldmyndigt menneske ved at indgå ægteskab automatisk skal kunne skaffe sig eller tiltvinge sig statsborgerret i et fremmed land. Jeg ser ganske vist, at dette mindretal i betænkningen — jeg håber ikke, det gør noget, at jeg omtaler det, selvom dette mindretal endnu ikke har været på talerstolen — anser det for stridende mod menneskerettighederne, at statsmagten skal kunne blande sig i borgernes ægteskabelige forhold, men dette imponerer mig ikke, fordi det pågældende mindretal ikke giver udtryk for — og jeg tror heller ikke, at de agter at give udtryk for det —, at det samme skal anvendes, når det drejer sig om det modsatte køn. Der har været mange tilfælde, og der forekommer stadig tilfælde, hvor danske kvinder gifter sig med mænd, der er statsborgere i et fremmed land, men som ønsker at tage ophold her i landet, og som faktisk har muligheder for det uden på nogen som helst måde at falde det danske